

det ganske sikkert, men Hovedpunktet har dog været at bringe Alderstilløgene eller Lønningstilløgene for disse Lønningsskasser i Overensstemmelse med, hvad vi i øvrigt have vedtaget paa Postlønningssloven for de paa-gældende Lønningsskasser. Den ærede Ord-fører mindede ogsaa om, at den Gang Post-lønningssloven blev gennemført for saa Nar-siden, som man ikke til Regulering af disse Forhold, og at det derfor var ganske natu-rligt at komme dertil nu. Den Gang kom man til en Regulering paa Kontorholdsloven og Finansloven, for Budene i Købstæderne og for Landpostbudene, men ingenlunde i det Omfang, jeg havde ønsket; men det følger af sig selv, at hvad jeg har modtaget, maa jeg ogsaa blive staaende paa. Med Hensyn til Forslaget om Uniformering af Landpost-budene, som det ogsaa glæder mig, at man har tiltraadt, vil jeg tillade mig at gøre op-mærksom paa, at her er Tale om Levering af Uniform og ikke om at give vedkommende Godtgørelse for Uniformen, og det har me-get stor Betydning, hvilken af de Veje man vælger. Jeg tror ogsaa, det er en fornuftig Foranstaltning, og der skal blive sørget for, at Uniformen bliver saaledes indrettet, at de vedkommende kunne være godt beklædte af den, at de kunne bruge den om Sommeren, og om Vinteren benytte den paa en saadan Maade, at der kan føres en Beklædning under den.

Jeg gaar saa over til at omtale Tele-grafvæsenet, og skal her gøre et Par Be-mærkninger om de Samraad, som den ærede Ordfører nævnte dels om Telefonvæsenet og dels om Telegramtaksterne, to meget vigtige Spørgsmaal. Det er ganske rigtigt, at jeg har nogen Betænkelse ved at gaa med til en mere organisk Forbindelse mellem Tele-fonvæsenet og Telegrafvæsenet, end der nu er. Ærede Medlemmer vil vistnok erindre, at man paa forskellige Steder har paataget sig den Forpligtelse paa Telegrafstationerne at telefonere et Telegram videre, og det nærer jeg ingen som helst Betænkelse ved; thi det sker paa Begæring af den, der af-sender Telegrammet. Man gaar selv ind paa, at man telefonerer Telegrammet videre, og underkaster sig da den dermed forbundne Gæne og Risiko; thi det er ganske klart, hvad ogsaa er erkendt, at Telegrafhæmmeligheden er brudt med det samme, i det ingen kan garantere for, hvoreledes det gaar med Tele-foiningen. En anden Sag er det derimod, hvis man forlanger, at Telegrafvæsenet skal paatage sig det saaledes, at det telegraferer og forlanger det befordret videre pr. Telefon. Saa vil det være ganske klart, at den, der henvender sig til Telegrafstationen, kan ikke

i Forvejen vide, at han løber Risikoen for, at hans Telegram bliver halvt offentligt, i ethvert Fald kan komme til andres Kundskab, end han har forudsat, og det anser jeg for en meget stor Vanskelighed. I det hele taget kan det ikke nægtes, at jo mere man sætter Telefonvæsenet, som ikke kan garantere Hæmmelighedsbærelse, i aktiv Forbindelse med Telegrafvæsenet, desto mindre Sikkerhed har man overhovedet for, at Telegrafvæsenets Hæmmelighed overholdes, og at den overholdes har en eminent Betydning; det vil give helt andre Forhold i Telegrafvæsenet, hvis man gør Brud paa den Forpligtelse, der er i saa Henseende, og ikke overholder den strengt. Man maa blive meget betænkelig ved, at Telegrafpersonalet, som nu ubrødelig skal overholde Telegrafhæmmeligheden, blev saaledes skilt, at det ikke var muligt, at kon-trollere, om det har Ansvaret for Meddelel-sen eller andre. Derfor med al Uænskelighed af, at der kan opnaas adskillig Udbredelse og forfælsket andet ved en saadan Forbindelse, tror jeg, man skal være varsom, inden man principielt etablerer den. Statens Forhold til Telefonvæsenet kunde der muligvis nok være Grund til at tage under Overvejelse — ikke paa den Maade, at Staten skulde paatage sig Telefonvæsenet i Kjøbenhavn eller rundt omkring Kjøbenhavn, men maatte blot saaledes, at Staten forbeholder sig sin Stilling, for saa vidt der skulde blive Tale om Forbindelser med Udlandet, eller der bliver Tale om længere indenlandske Stræk-ninger af større Rækkevidde. Det er Spørgs-maal, som for Tiden tages under Overvej-else. — Hvad Telegramtaksterne angaa, saa blev det stillet saaledes af begge de Herrer, som have udtalt sig, at der væsentlig var Tale om en Forhøjelse af Taksten. Jeg tror dog ikke, det er ganske rigtigt at stille Sagen paa den Maade; thi selv om man gaar til ny Telegrambestemmelser, saa behøver det ikke i og for sig i alle Tilfælde at bethyde en Forhøjelse af Telegramtaksten; det behøver kun — og det er ogsaa indirekte bemærket af begge de ærede Talere — at bethyde en Forhøjelse af Telegramtaksten, for saa vidt man bruger over et vist Antal Ord. Det er af Betydning at saa dette laaet fast, thi naar man ved Siden af det erindrer, at de Fleste, der telegraferer, kunne nøjes med et mindre Antal Ord, saa vil man forstaa, at Følgen af at forandre Telegramtaksten ikke vil være den, at man i alle Tilfælde kommer til at betale mere, men kun kommer til det, for saa vidt man bruger ud over det Maksi-mum, man kan blive enig om. Hvoreledes man vil regulere Spørgsmaalet om Taksten, kan jeg i øvrigt ikke komme ind paa her.